

אור דוד

בס"ד | כ"ב כסלו תש"פ

פרשת שבוע	כניסת שבת			יציאת שבת			גיליון מספר	מוקדש לע"נ הבה"ח דוד צברדלינג ז"ל בן שלמה זלמן ושושנה נעמי הי"ו
	ירושלים	יבנה	מצפה רמון	ירושלים	יבנה	מצפה רמון		
וישב	16:03	16:20	16:18	17:18	17:20	17:22	78	

אורות הפרשה – הרב נאור מאיר גנון שליט"א.

בספר "אש קודש" של הרבי מפיאסצנא הי"ד שנרצח בשואה בדרשה על חנוכה שואל למה כתוב בתפילת על הניסים: "עמדת להם בעת צרתם", הרי הצרה להשכיח התורה היא צרה לכל העולם ואף למלאכים? אלא מסביר הרבי שאצל עם ישראל באותו זמן זאת הייתה עיקר צרתם. כאב להם יותר הצרה הרוחנית מאשר היסורים הפיזיים שהיוונים מיסרים אותם ולכן הושיעים ה'. הרבי כתב ספר זה בשואה ולכן כותב שצריכים להתחזק ולהבין שהנאצים הרשעים לא רוצים רק להרוג אותנו אלא אף לכבות את אור התורה. הוא מרחיב לדבר שאין מקום לקושיות אלא רק לתפילות. אם אומר לה' למה עזבתנו בתפילה מתוך הקושי זה טוב. מרגש לקרוא איך יהודים במצב כ"כ קשה שאיננו יכולים לתאר בכלל המשיכו להאמין בה' ומסרו נפשם. חנוכה הוא חג של מסירות נפש. שנזכה למסור נפשנו על אהבת ישראל, על התורה והמצוות ונראה ניסים-בימים ההם בזמן הזה! אמן! אוהב אתכם! שבת שלום וחנוכה שמח (-):

דבר בעיתו מה טוב - מאורעות התנ"ך בתאריך היומי, על פי ספרו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.
כ"ד כסלו: י' בעשרים וארבעה לתשיעי בשנת שתיים לדרגוש ה'ה דבר יהוה אל חגי הנביא לאמר: יא כה אמר יהוה צבאות שאל נא את הכהנים תוכה לאמר: יב הן ישא איש בשר קדש בכנף בגדו ונגע בכנפו אל הלחם ואל הנזיד ואל הין ואל שמן ואל כל מאכל היקדש ויענו הכהנים ויאמרו לא: יג ויאמר חגי אם יגע טמא נפש בכל אלה היטמא ויענו הכהנים ויאמרו: יטמא: יד ויען חגי ויאמר כן העם הזה וכן הגוי הזה לפני נאם יהוה וכן כל מעשה ידיהם ואשר יקריבו שם טמא הוא: טו ועתה שימו נא לבבכם מן היום ומהעלה מטכם שום אבן אל אבן בהיכל יהוה: טז מהיותם בא אל ערמת עשרים והיתה עשכה בא אל היקב לחשף חמשים פוכה והיתה עשרים: יז הפיתי אתכם בשדפון ובירקון ובבכד את כל מעשה ידיכם ואין אתכם אלי נאם יהוה: יח שימו נא לבבכם מן היום הזה ומהעלה מיום עשרים וארבעה לתשיעי למן היום אשר יסד היכל יהוה שימו לבבכם: יט העוד הנרע במגוכה ועד הגפן והתאנה והרמון ועץ הזית לא נשא מן היום הזה אברך: כ ויהי דבר יהוה שנית אל חגי בעשרים וארבעה לחדש לאמר: כא אמר אל זרובבל פחת יהודה לאמר אני מרעיש את השמים ואת הארץ: כב והפכתי כסא ממלכות והשמדתי חזק ממלכות הגוים והפכתי מרכבה ורכביה ונרדו סוסים ורכביהם איש בחרב אחיו: כג ביום ההוא נאם יהוה צבאות אקסב זרובבל בן שאלתיאל עבדי נאם יהוה ושמתיב כחותם כי בך בחרתי נאם יהוה צבאות:

(חגי ב, י-כג)

(פסוקים י-כ)

כ"ה כסלו: ג (וימלאו לו ארבעים יום כי כן ימלאו ימי החנטים) ויבכו אותו מצרים שבועים יום: ד ויעברו ימי בכיתו וידבר יוסף אל בית פרעה לאמר אם נא מצאתי חן בעיניכם דברו נא באזני פרעה לאמר: ה אבי השביעיני לאמר הנה אנכי מת בקברי אשר פירתי לי בארץ כנען שמה תקברני ועתה אעלה נא ואקברה את אבי ואשובה: ו ויאמר פרעה עלה וקבר את אביך באשר השביעך: ז ויעל יוסף לקבר את אביו ויעלו אתו כל עבדי פרעה זקני ביתו וכל זקני ארץ מצרים: ח וכל בית יוסף ואחיו ובית אביו רק טפם וצאנם ובקרים עזבו בארץ גשן: ט ויעל עמו גם רכב גם פרכשים ויהי המונה כבד מאד:

(בראשית נ, חצי פסוק ג-ט)

(דרשות חת"ם סופר, דרשה ל-ח' טבת תקפ"ז)

הקדמה לספר הזוהר - רבי יהודה לייב הלוי אשלג זצוללה"ה.

ג) חקירה הד', כיון שמרכבת הס"א והקליפות רחוקה מקדושתו ית' מהקצה אל הקצה, עד שלא תצויר הרחקה כזאת, איך אפשר שתתמשך ותתהוו מהקדושה ית'. ולא עוד אלא שקדושתו ית' תקיים אותה. חקירה הה', ענין תחית המתים. כיון שהגוף הוא דבר בזוי כל כך, עד שתכף מעת לידתו נידון למיתה וקבורה. ולא עוד, אלא שאמרו בזוהר, שמטרים שהגוף

נרקב כולו, לא תוכל הנשמה לעלות למקומה לגן עדן, כל עוד שיש איזה שיור הימנו. וא"כ מהו החיוב, שיחזור ויקום לתחית המתים, וכי לא יוכל הקב"ה לענג את הנשמות בלעדו. ויותר תמוה מ"ש חז"ל, שעתידים המתים לקום לתחיה במומם, כדי שלא יאמרו אחר הוא, ואח"ז ירפא את המומים שלהם. ויש להבין, מה איכפת לו להקב"ה שיאמרו אחר הוא. עד שבשביל זה הוא יחזור ויברא את המום שבהם, ויוצרך לרפאותם. חקירה הו', במה שאמרו ז"ל, אשר האדם הוא מרכז כל המציאות, שכל העולמות העליונים ועוה"ז הגשמי וכל מלואם, לא נבראו אלא בשבילו (זהר תזריע מ') וחייבו את האדם להאמין שבשבילו נברא העולם (סנהדרין לז.), שלכאורה קשה להבין, שבשביל האדם הקטן הזה, שאינו תופס ערך של שעה בערך מציאות העוה"ז, ומכ"ש בערך כל העולמות העליונים שאין קץ להם ולרוממותם, טרח הקב"ה לברוא כל אלו בשבילו. וכן, למה לו לאדם כל זה.

עץ החיים - פירוש הסולם על הזהר, וישב דף קע"ט ע"ב.

- (א) וישב יעקב בארץ מגורי אביו וגו': ר' חייא פתח ואמר, רבות רעות צדיק וגו' כמה מקטרגים יש לו לאדם מיום שנחן לו הקב"ה נשמה בעולם הזה. דכיון שיצא האדם לאויר העולם, מיד נזדמן יצר הרע להשתתף עמו, כמו שלמדנו שפתחו לפתח חטאת רובץ, כי אז נשתתף עמו היצה"ר.
- (ב) ות"ח דהכי הוא וכו': ובוא וראה, שכן הוא, כי הבהמות, מיום שנולדו, כולן שומרות את עצמן ובורחות מאש וכל מקומות הרעים. והאדם, כשנולד, מיד בא להשליך עצמו לתוך האש, והוא משום שהיצה"ר שורה בתוכו, ומיד מסיתו לדרך רע.
- (דפו"י דף קע"ט ע"א) (דף קע"ט ע"ב)
- (ג) ואוקימנא, דכתיב, טוב ילד מסכן וגו': טוב ילד, זהו יצר הטוב.
- שהא ילד מימים מועטים עם האדם, כי מי"ג שנים ואילך הוא עם האדם כמו שלמדנו.
- (ד) ממלך זקן וכסיל: ממלך, זהו היצר הרע, שהוא נקרא מלך ושליט בעולם על בני אדם. זקן וכסיל, הוא ודאי זקן כמו שבארוהו, שמיום שהאדם נולד ויצא לאויר העולם, הוא נמצא עם האדם, וע"כ הוא מלך זקן וכסיל.
- (ה) אשר לא ידע להזהר עוד: לא כתיב להזהיר, אלא להזהר, משום שהוא כסיל, ועליו אמר שלמה, והכסיל בחשך הולך. כי מפסולת החשך הוא בא, ואין לו אור לעולם אבל מי שאינו יודע להזהיר לאחרים אינו נחשב עוד לכסיל מחמת זה.

אביעה חידות מני קדם

חידון לפרשת "אבימלך" (שופטים פרקים ח, לג-י) מקבילה ל-וישב על פי חיבורו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

- א. איך קראו לבן ירבעל
שאת אחיו הרג ולא חמל
- ב. את מי שמו ישראל לאכלים
כאשר זנו אחרי הבעלים
- ג. אחרי התאנה למי הלכו העצים
כי מלך עליהם היו רוצים
- ד. מה שם סבו של תולע
שאחרי אבימלך את ישראל הושיע
- ה. איזה אלהים ישראל הסירו
וחזרו אל ה' ואותו יעבדו
- ו. מה עשה יותם בראש הר גריזים
כדי שכולם אותו יהיו שומעים

שבת שלום

לתגובות, הקדשות והערות: or.david.way@gmail.com

פתרונות לגליון הקודם: אבי העזרי, בני ישראל, גת, דל, הרים, ואיה כל נפלאותיו.

מוקדש להצלחת: עדי בת שושנה נעמי, נאור מאיר בן אסתר ורעייתו, אוריאל בן אלישבע חפצי ורעייתו, ניצן בן אילנה, אריאלה אילת בת אילנה, לרפואת חיים דב בן ציפורה.

לקבלת העלון בדוא"ל נא לשלוח לכתובת: guy.zwerdling@gmail.com